

Motion till riksdagen 2011/12:So489

av Eva Olofsson m.fl. (V)

Äldre döva och dövblinda

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en nationell samordnare och regionala vägledare för äldre döva.

Små grupper kräver nationella insatser

Bland landets äldre är de döva en av de grupper som har en särskilt svår situation. Sveriges Dövas Pensionärsförbund har kartlagt situationen för äldre döva i rapporten ”Valfrihet och värdighet saknas hos äldre döva!”

Att vara döv innebär att teckenspråket är det egna och första språket. Skrivningen svenska blir dövas andra språk. Många, inte minst äldre döva, har svårt att ta till sig information på skriven svenska. Då blir det svårt att veta vilka rättigheter och möjligheter man har som äldre. Självklart blir det också svårare att kommunicera med andra, bl.a. personal inom äldreomsorgen och vården.

Äldre döva har på flera sätt en ofta svårare situation än andra äldre. Den psykiska ohälsan är mer utbredd än bland hörande. Man kan inte delta i aktiviteter i samma utsträckning som andra äldre och har ett mindre kontaktnät. Även ekonomin är sämre än hörande äldres. Äldre döva kvinnors levnadsvillkor är ännu svårare än för äldre döva män.

Döva äldre lever i högsta grad utspridda över landet. Det råder stor brist på kunskap om deras särskilda situation och behov i kommuner och landsting.

Teckenspråk inom äldreomsorg finns på få ställen. Det har också varit svårt att få till stånd ett samarbete lokalt och regionalt för att förbättra situationen. Det finns oftast ingenstans att vända sig för att få särskild hjälp eller vägledning.

Två av de viktigaste förslagen på åtgärder i rapporten från Sveriges Dövas Pensionärsförbund är att tillsätta en nationell samordnare för äldre dövas

Fel! Okänt namn på

behov och att det bör finnas särskilt utsedda vägledare på regional nivå på det sätt som finns i Region Skåne.

Det är dags att ta nationella initiativ för äldre döva och äldre personer med dövblindhet. Bland annat måste detta göras på grund av att de lever spridda i landet, vilket betyder att man ofta har mycket svårt att organisera sig och påverka politiken lokalt.

Även äldre dövblinda är i behov av dessa insatser. Genom att samordnare och vägledare också har speciell kompetens om dövblindas funktionsnedsättning och behov skulle deras situation också kunna förbättras.

Det bör alltså tillsättas en nationell samordnare och regionala vägledare för äldre döva och dövblinda. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 1 oktober 2011

Eva Olofsson (V)

Bengt Berg (V)

Amineh Kakabaveh (V)

Mia Sydow Mölleby (V)

Marianne Berg (V)

Lena Olsson (V)